

JO, L'ARTISTA

REPTE #6
MAR ARZA

Amb el suport de

Organitza

Has pensat mai en la possibilitat de ser artista? Però què cal fer per ser-ho? Nosaltres creiem que n'hi ha prou en eixamplar les possibilitats de la *imaginació*.

A través de la imaginació podem *pensar* altres maneres de veure allò que ens envolta, **i explicar** les nostres idees ja sigui a través de la paraula (poesia, narrativa...), del treball amb diversos materials (pintura, dibuix, ceràmica, teixit...), o fins i tot, a través del propi cos (dansa, performance, música...).

JO, L'ARTISTA us proposa un seguit de reptes creatius a resoldre, de forma individual o en família, utilitzant llapis de colors i fang, però també macarrons, farina, lleties, la pròpia veu o el moviment del cos. Tot s'hi val!

Us anirem enviant consignes clares i senzilles. Us demanem resoldre-les fent ús de la imaginació amb allò que tingueu al vostre abast. Us convidem a veure com les van resoldre artistes contemporanis.

Us atreviu? Comencem!

MAR ARZA

MAR ARZA (Castelló de la Plana, 1976) és una artista visual la pràctica artística de la qual es centra en la cerca de sistemes de pensament que li permetin l'anàlisi de diversos aspectes del món que l'envolta. El seu treball sovint frega els límits del camp filosòfic.

El comú denominador dels seus projectes és el llenguatge, el text, les paraules; elements no només entesos en la seva vessant comunicativa i ontològica, sinó dels quals també n'explora la dimensió material i visual.

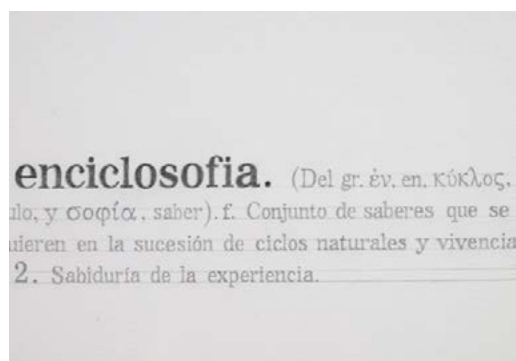

Font: hangar.org

REPTE #6

- *Busca* un diccionari, de paper o online. Mira al teu voltant i tria dues coses que tinguis a la vora: llibre, estanteria, taula, gos, forquilla, mòbil, cadira... Cerca al diccionari el significat de cada una de les dues paraules triades.
- *Ara combina* aquestes dues paraules triades, de manera que formin una única paraula nova: pots posar-ne una darrera l'altre, o l'inici de l'una amb el final de l'altre. Si no t'encaixa, prova l'inici de l'altra amb el final de l'una. Ja ho tens?
- Doncs ara *redacta* el significat de la nova paraula, que ha de ser la combinació dels dos significats originals que has llegit abans al diccionari. No bufis, que t'he sentit ;) Si ho trobes massa complicat, demana ajuda! Acabes d'inventar un nou significat!
- *Dóna forma* a aquest nou significat: dibuixa'l, pinta'l, modela'l amb fang o amb plastilina, tot s'hi val ;) Si no saps encara quina forma té, busca en un diari o revista les imatges de les dues paraules que has triat a l'inici, retalla-les i combina-les en un *collage*. Ho tens? Et sembla que aquesta podria ser la imatge del nou significat inventat?
Si et ve de gust, torna a començar el repte i acumula paraules noves. Et pots fer un diccionari de paraules pròpies!
- Si vols *saber* quins són els nous significats que ha creat la **Mar Arza**, continua llegint el repte!

Enciclosofia és una de les noves paraules que la Mar Arza ha incorporat al seu diccionari personal. És la unió d'“Enciclopèdia” i “Filosofia”, i en descriu el significat com “el conjunt de sabers que s'adquireixen en la successió de cicles naturals i vivencials. Saviesa de l'experiència”.

Concepcional rather than Conceptual, 2015-2017
Font: mararza.com

A l'obra ***Concepcional rather than Conceptual***, l'artista parteix d'un homenatge a la mítica obra de Joseph Kosuth *One and Three Chairs*, icona de l'**art conceptual** de mitjans dels anys seixanta. Kosuth constata l'existència de fins a tres realitats diferents per referir-se a una mateixa cosa: la presència de l'objecte (la cadira), la seva representació visual (una fotografia d'una cadira), i la paraula a través de la qual l'anomenem (una entrada ampliada de diccionari de la paraula cadira). Totes tres ens remetent directament al concepte “cadira”.

Però què passa quan hi ha matisos o nous significats que no estan recollits al diccionari? Quan no existeix un terme prou precís per anomenar les idees que per a un són realitat i quotidianitat? Aleshores hem de reconèixer que el llenguatge és quelcom que està viu i que té la capacitat d'incorporar noves paraules.

Per fer-ho, **Mar Arza** es remet a l'arrel original amb la qual Kosuth defineix a l'**art conceptual**. Kosuth utilitza indistintament *concept* (concepte) i *conception* (concepció, és a dir, fecundació o unió de dues o més parts), tal com si de sinònims es tractés. Mentre que el moviment artístic de l'art conceptual s'aferra a la primera paraula i es defineix per aquesta, **Mar Arza** prefereix agafar-se a la segona, amb unes altres connotacions, i fer una deriva. ***Concepcional rather than Conceptual*** és doncs un políptic que recull aquestes noves paraules fruit de la unió de dos conceptes preexistents: *nubledad*, *doledad*, *cumulolimbo*, *enciclosofia*, etc. constituint un diccionari d'ús individual amb paraules que, qui sap si algun dia, esdevindran universals.

Formada en Belles Arts a la Universitat de València, **Mar Arza** completa els seus estudis amb un màster d'Escultura a la *Winchester School of Art* del Regne Unit. Aquesta formació de doble tradició, llatina i anglosaxona, la situa en un espai d'indefugible singularitat.

A primer cop d'ull, el seu treball atrau per la bellesa formal que se'n desprèn: la precisió pel detall, la meticulositat amb la que es porta a terme, i la calma quirúrgica que mostra. Però aviat descobrim que **Mar Arza** és hereva de la recerca artística pròpia de l'art conceptual, no només perquè en les seves obres la forma està al servei de la idea que vol trametre, sinó perquè a la vegada aquesta formalització esdevé idea en ella mateixa.

Mar Arza explora extremament el potencial comunicatiu de les arts visuals. El seu és un acte de comunicació ric en dobles lectures i lectures amagades entre línies que demanen un públic atent i amb actitud activa. Alguns dels temes amb els que treballa són: l'ús del temps i l'experiència que genera; la relació laboral i material de l'artista; la consciència de la mort; o el qüestionament de la intel·ligibilitat de l'art.

1. El temps

Trazas, 2010
Detall

Font: mararza.com

A *Trazas*, una sèrie de busques de rellotge dibuixen circumferències infinites damunt d'una taula coberta d'arena. Un segon darrera l'altre. La petjada dibuixada ens mostra el pas del temps amb un gest mínim, fràgil i irrecuperable: només una sola bufada ho pot fer desaparèixer tot.

Activació del projecte [aquí](#).

2. L'artista

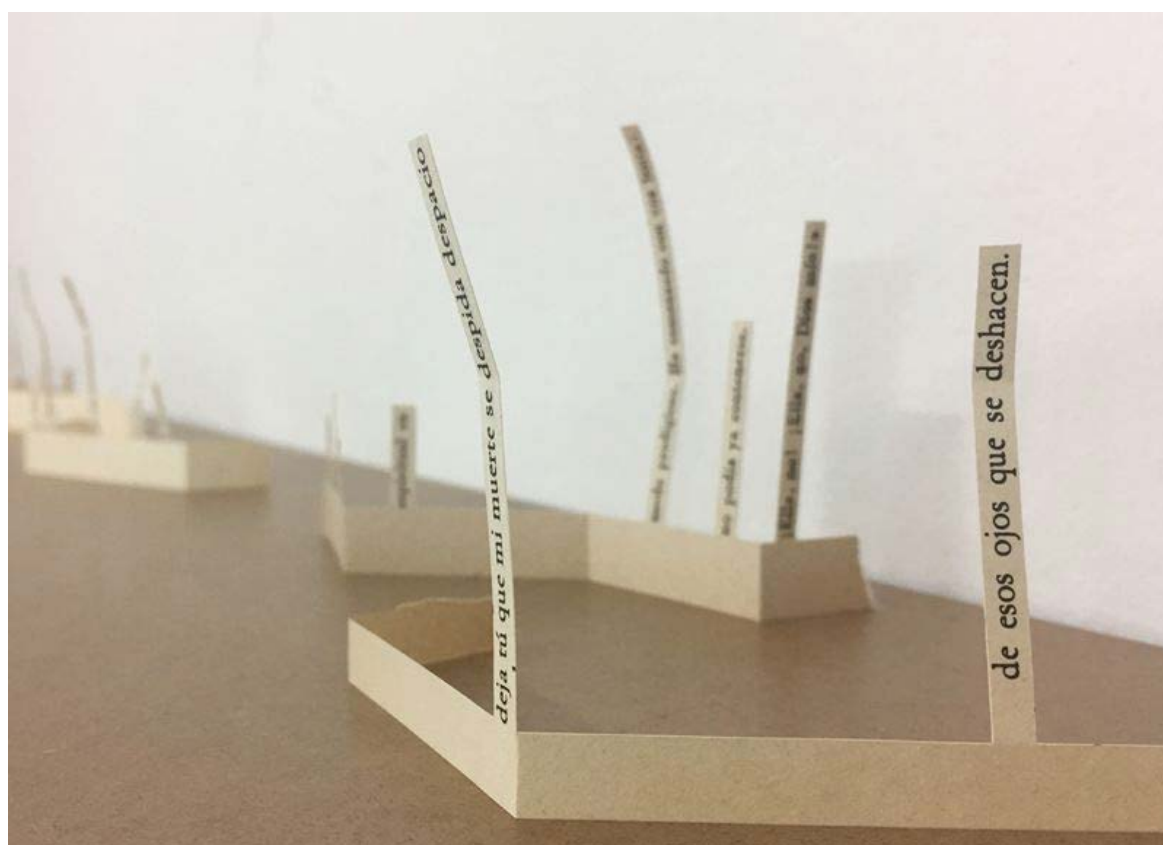

En vano, 2018
Font: mararza.com

Si uns i altres parlem amb les mateixes paraules, per què s'esdevenen llenguatges dispars? Per què no ens entenem? L'artista rep per part de l'Agència Tributaria un requeriment en el qual se li demana una *“explicación clara y detallada de su actividad”*. El llenguatge de la burocràcia és poc mal·leable, impersonal, i no subjecte a particularitats. A ***En vano***, la resposta *“clara y concisa”* que l'artista pot oferir des del llenguatge de l'art sobre la seva activitat econòmica són tots i cada un dels retalls de paper, restes de les seves hores de treball, i per tant, resultat de la seva *“actividad”*. El diàleg es converteix en quelcom frustrat.

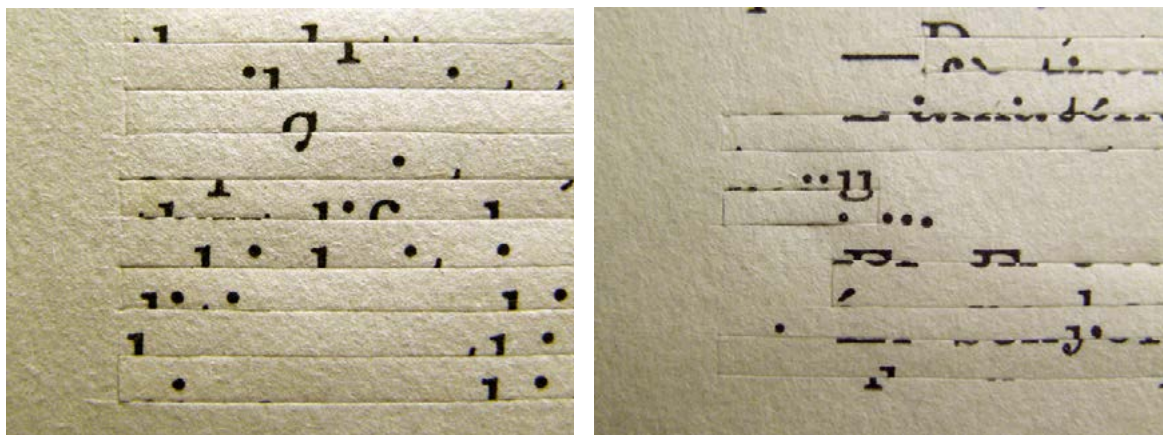
3. La mort

Com anomenar el sentiment de presència que deixa l'absència d'algú que ha mort? Com anomenar allò que no hi és però del que tots s'impregna? Quina forma té el buit? Sota el paraigües del projecte **Enser**, s'apleguen un seguit de peces que al·ludeixen a aquesta idea de buit fet presència; un buit que està present en els objectes, les converses, els records i els pensaments, i que l'artista identifica i dóna forma a través de frases seleccionades i retallades per tal de poder-lo cosificar.

Aristas, 2012 - 2019
 Detall
 Font: canemgaleria.com

4. L'art

(...) *Entrelínias...*, 2008
Font: mararza.com

L'art de no mostrar allò aparent, l'art de suggerir, de desvetllar allò ocult, d'oferir noves lectures, de rellegir *Entrelínias*. La tècnica de la marqueteria serveix a **Mar Arza** per extreure les línies de text de les pàgines. En el seu lloc s'hi encasten fragments d'interlineat. La juxtaposició d'interlineats dóna lloc a un nou llenguatge constituït de noves formes, ple de matisos i sobreentesos, noves lectures dels marges oblidats que, malgrat la seva intel·ligibilitat, volen ser llegides. El llenguatge de l'art té les seves pròpies normes ortogràfiques. De vegades són difícils de llegir, poques vegades et generen indiferència.

Art conceptual — un moviment artístic que sorgeix a la dècada dels anys setanta, en el qual la conceptualització o idea de l'obra d'art té més importància que la realització material de la mateixa, de manera que allò “artístic” és el concepte, i no la seva forma.

GLOSSARI

Sovint s'explica com a moviment que neix reaccionant contra els anys de formalisme que venia imperant en el món de l'art, però el cert és que cal donar més explicacions conjunturals al moviment: el rebuig a la Guerra del Vietnam, les lluites feministes i antiracistes, o la revolució en les noves formes de producció i coneixement. A nivell conceptual, és hereu directe dels ready-made de Duchamp de les primeres dècades del segle XX.

BIBLIOGRAFIA

mararza.com

Penja a Instagram una fotografia del teu repte etiquetant [#reptejolartista](https://www.instagram.com/reptejolartista) i [@art.santcugat](https://www.instagram.com/art.santcugat), o fes-nos-la arribar per correu electrònic a casaaymat@santcugat.cat.